

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512200063
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8512200063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a sudkýň JUDr. Gabiely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu: J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., X. XX, proti žalovanému : V. X., nar. X.X.XXXX, bytom Q. K., Ul. P. A. XX, zastúpený JUDr. Gaborom Százazom, advokátska kancelária so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, o zaplatenie 9.000,00 Eur s prísl. o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C/17/2012 - 59 zo dňa 03.09.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/17/2012-77 zo dňa 31. 03. 2014.

Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 9 000 Eur a úrok 8% ročne zo sumy 9 000 Eur od 01.03.2010 do 31.12.2012, t.j. vo výške 1 320 Eur a trovy konania vo výške 16,50 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovanému ďalej uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Stará Ľubovňa súdny poplatok vo výške 523,50 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy s prísl. z dôvodu nevrátenia pôžičky uzavretej so žalovaným dňa 12.02.2010, ktorá mala byť vrátená do 25.02.2011. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 5C/17/2012 - 28 zo dňa 06.09.2012, voči ktorému žalovaný podal odpor z dôvodu, že dlžná suma bola už vrátená a to p. E., ktorý túto sumu previedol na účet matky žalobcu prostredníctvom jemu neznámej spoločnosti, ktorej konateľom je p. V. C..

Prvostupňovým súdom bolo konštatované, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičal žalovanému sumu 9 000 Eur. V tejto zmluve sa zároveň zmluvné strany dohodli, že dlžník, teda žalovaný vráti peňažné prostriedky spolu s 8%-tným ročným úrokom do 25.02.2011. Na zmluve chýba dátum, ale žalovaný overil svoj podpis u notára dňa 12.02.2010. Žalobca aj v návrhu aj na pojednávaní uviedol, že zmluva bola uzavretá dňa 12.02.2010, preto súd prvého stupňa ustálil, že zmluva bola skutočne uzavretá dňa 12.02.2010. Žalovaný sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky do 25.02.2011. Do spísania návrhu na začatie konania, teda do 04.01.2012 túto sumu ani úroky z nej žalovaný nevrátil.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a citujúc ustanovenie § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka zistil, že účastníci platne uzavreli zmluvu o pôžičke, podľa ktorej žalobca poskytol peňažné prostriedky žalovanému a tento sa zaviazal ich vrátiť spolu s dohodnutým úrokom. Tieto skutočnosti nenamietal ani žalovaný, ale tvrdil, že dlžnú sumu už uhradil prostredníctvom iných osôb. Žalovaným tvrdenú skutočnosť o úhrade dlžnej sumy žiadnym spôsobom nepreukázal, nepredložil súdu o tom žiaden dôkaz. Neuniesol tak dôkazné bremeno týkajúce sa ním tvrdených skutočností. Žalobe preto bolo vyhovené v celom rozsahu tak, že súd zaviazal žalovaného zaplatiť požičanú sumu, ako aj dohodnutý úrok vo výške požadovanej žalobcom.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur.

Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok vo výške 540 Eur bol odôvodnený podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v spojení s položkou č. 1 písm. a) Sadzobníka. Žalobca bol uznesením súdu oslobodený od súdnych poplatkov vo výške prevyšujúcej sumu 16,50 Eur. Návrhu žalobcu bolo vyhovené, preto zvyšnú časť súdneho poplatku je povinný znášať účastník, ktorý v konaní nebol úspešný, teda žalovaný. Súdny poplatok vo výške 6 % zo žalovanej sumy predstavuje sumu 540 Eur. Žalobca uhradil súdny poplatok vo výške 16,50 Eur, teda zostatok súdneho poplatku predstavuje sumu 523,50 Eur, na ktorého zaplatenie súd zaviazal žalovaného.

Opravným uznesením č.k. 5C/17/2012 - 77 zo dňa 31.03.2014 súd prvého stupňa opravil záhlavie rozsudku č.k. 5C/17/2012 - 59 zo dňa 03.09.2013 tak, že označil správne znenie predmetu konania, t.j. konanie o zaplatenie 9 000 Eur s prísl.

Proti vyššie uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že rozsudok považuje za nezákonný a nesprávny z dôvodu, že suma vo výške 9 000 Eur, ktorú si požičal od žalobcu, bola mu aj vrátená tak, že p. E. previedol túto sumu na účet matky žalobcu prostredníctvom jemu neznámej spoločnosti, ktorej konateľom je p. V. C.. Uvedené tvrdenia súd prvého stupňa žiadnym spôsobom neskúmal, nevypočul matku žalobcu, ani p. V. C.. Navrhol výsluch P. E., bytom H. XXX. V ďalšom uviedol, že sa dlhodobo nachádza v zahraničí, preto nepreberal súdne zásielky, preto sa k žalobnému návrhu nevyjadril a tým mu bola odňatá možnosť brániť sa pred súdom prvého stupňa. Aj predmetný rozsudok prevzal jeho otec, nie on, a ak by ho neprevzal, ani by sa nedozvedel, že si žalobca si uplatňuje voči jeho osobe fiktívnu pohľadávku.

Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie, resp. aby ho zmenil a žalobný návrh zamietol a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 628,20 Eur.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca tak, že tvrdenia žalovaného nie sú pravdivé. P. E. iadne peniaze nepreviedol a nemá s predmetnou vecou nič spoločné. Ak by existovali nejaké písomné doklady preukazujúce, že peniaze boli vrátené, mali byť preukázané prvostupňovému súdu. On voči osobe P. E. podal tri trestné oznámenia. Ďalej uviedol, že voči žalovanému podal tri občianskoprávne podania na vrátenie mu dlžných súm vo výške 3 600 Eur, 4 000 Eur a 9 000 Eur. Žalovaný sa vyhýba súdnym konaniam, za štyri roky sa nedostavil ani na jedno pojednávanie, ale všetky zásielky preberá. Žalovaný sa zdržiava v zahraničí z dôvodu, že dlhuje aj iným subjektom peniaze. Žiadal, aby odvolací súd zaviazal odporcu na zaplatenie 9 000 Eur, trov konania vo výške 16,50 Eur a súdny poplatok vo výške 523,50 Eur.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 1,2 O.s.p. s tým, že verejné vyhlásenie rozsudku v

predmetnej veci bolo oznámené na verejnej tabuli dňa 07.11.2014 zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu (§ 657 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, ďalej len OZ).

Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§ 658 ods. 1 OZ).

Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o

- a) prenechaní veci,
- b) druhovom určení veci,
- c) povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu,
- d) určení času vrátenia.

Pri peňažnej pôžičke je možné dohodnúť úroky. Výška úrokov, ktoré možno dohodnúť nie je limitovaná, nemôže byť však v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 OZ.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá bola vyhotovená písomne, a na ktorej podpis žalovaného bol overený notárom dňa 12.02.2010. Z uvedenej dohody jednoznačne vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 9 000 Eur, túto sumu odovzdal žalobca žalovanému a žalovaný sa zaviazal ju vrátiť žalobcovi v hotovosti najneskôr dňa 25.02.2011. Zmluvné strany dohodli 8%-tný ročný úrok.

Aj odvolací súd je preto toho názoru, že žaloba je dôvodná, a bolo jej potrebné vyhovieť tak, ako to urobil súd prvého stupňa. Jednoznačne bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 9 000 Eur, pričom bol dohodnutý aj 8%-tný ročný úrok a túto pôžičku žalovaný doteraz nevrátil.

Odvolací súd sa splne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a vo vzťahu k odvolacím dôvodom uvádza, že v odvolaní tvrdené skutočnosti žalovaným, že p. E. previedol žalovanú sumu na účet matky žalobcu prostredníctvom jemu neznámej spoločnosti, ktorej konateľom je p. V. C. tvrdil už aj v odpore proti platobnému rozkazu č.k. 5C/17/2012 - 28 zo dňa 06.09.2012, ktorý súdu doručil 01.10.2012. Nebolo preto možné uveriť tvrdeniu odvolateľa, že si nepreberal súdne zásielky, že sa nevyjadril k žalobnému návrhu a že mu tým bola odňatá možnosť brániť sa pred súdom prvého stupňa, keď vo veci ešte v roku 2012 podal odpor proti platobnému rozkazu a to z tých istých dôvodov, ktorými odôvodňuje aj podané odvolanie. Zo spisu vyplýva, že platobný rozkaz spolu s návrhom vo veci samej osobne prevzal dňa 14.09.2012.

V odvolaní navrhoval vypočúť svedka P. E., k čomu odvolací súd uvádza, že v konaní pred súdom prvého stupňa bol žalovaný riadne poučený v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. a to aj uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C/17/2012 - 34 zo dňa 16.11.2012, ktoré osobne prevzal 23.11.2012. Žalovaný bol teda riadne poučený o možnosti predložiť a označiť všetky dôkazy a skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veci s tým, že na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Žalovaný teda nevyužil svoje oprávnenie označiť dôkazy do vyhlásenia uznesenia súdom prvého stupňa o skončení dokazovania. V odvolacom konaní preto nemôže navrhovať ďalšie dôkazy, ktoré nenavrhol vykonať pred súdom prvého stupňa.

V tejto súvislosti odvolací súd ešte uvádza, že účastníci konania v zmluve o pôžičke dohodli, že požičaná suma bude žalovaným žalobcovi vrátená v hotovosti. Preto aj prípadné iné transakcie iných osôb na účet matky žalobcu by neboli splnením dohody uzavretej aj písomne medzi účastníkmi konania.

Zo spisu nevyplýva ani to, aby žalovanému bola odňatá súdom prvého stupňa možnosť konať. Zo spisu vyplýva, že rozsudok v predmetnej veci bol doručený M. X. dňa 08.11.2013, a v spise sa nachádza splnomocnenie zo dňa 29.04.2011, ktorým V. X. splnomocnil svojho otca M. X. na preberanie aj doporučených zásielok do vlastných rúk. Ak teda rozsudok bol takto doručený splnomocnencovi žalovaného, je potrebné jeho doručenie považovať za riadne doručenie. To, že uvedený rozsudok sa napokon dostal do dispozície žalovaného svedčí žalovaným podané odvolanie proti nemu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením ako vo výrokoch správny postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní neúspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní si úspešný žalobca trovy neuplatnil, preto o nich ani nebolo rozhodované.

Poučenie:

Proti tomuto odvolanie nie je prípustné.